

Hvad der er sagt, er naturligvis altsammen godt, og jeg skal derfor ikke føje videre til. Dog skal jeg sige, at der i de sidste Par Dage har været ført en Diskussion mellem et Par enkelte Medlemmer, som er af den Beskaffenhed, at jeg mener, at hvis den havde været undladt, vilde det ikke have skadet det høje Tings Anseelse. Jeg tror ikke, den Slags personlige Udtalelser, naar de drives ud til den Yderlighed som i Gaar og i Dag, højner Folketingets Anseelse. Jeg skal imidlertid sige, at Skylden naturligvis og ubestrideligt maa lægges hos det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam), der jo har været udfordrende i en overordentlig Grad. Jeg skal ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem har brugt den gamle, fortærskede Frase om Levebrøds mænd om Skomagerne, Skræderne, Snedkerne og Typograferne. Jeg mener, at hvilken Stilling man indtager i Samfundet, maa det være lige meget, om det er den, man er oplært ved, eller det er en anden, naar man kun røgter sit Hver forsvarligt, hæderligt og ærligt. Det er jo for øvrigt en gammel Benævnelse, som det ærede Medlem sikkert maa have lært af Højre i sin Tid. Jeg har ikke tidligere hørt den fremsat, i alt Fald ikke her i Salen, af nogen Venstremand, og jeg haaber heller ikke, trods det, at det ærede Medlem, som jo ogsaa kalder sig Venstremand, har brugt den, at der er mange Venstremænd, der ville følge ham i hans Udtalelser. Det ærede Medlem havde jo meget ondt af, at der var adskillige Socialdemokrater, der have forladt deres borgerlige Gerning for at gaa over til at blive Levebrøds mænd. Men, som sagt, jeg mener, at enten man bestiller det ene eller det andet her i Samfundet — naar man blot gør det samvittighedsfuldt, tilfredsstillende, ærligt og hæderligt, er enhver Bestilling lige hæderlig.

Jeg skulde imidlertid slet ikke have rørt ved denne personlige Diskussion, naar ikke det ærede Medlem i sine Udtalelser i Aften var kommet til at krænke det Foretagende, jeg staar i Spidsen for i økonomisk Retning. Jeg er nemlig Forretningsfører for Bladet „Social Demokraten“ og har været det i 25 Aar, og jeg vil antage, at ærede Medlemmer her i

Tinget ville tro, at jeg bedre kender Forholdene ved dette Blad end det ærede Medlem for Saksjøbing. Det ærede Medlem har imidlertid i Aften gjort sig megen Ulejlighed for at paavise, at Lederne fedede og mæskede sig alvorlig ved dette Blad, hvorimod de stakkels Bude bleve sultede og forstødte, naar de bleve syge eller trætte. Det gjorde mig meget ondt, at det ærede Medlem kom frem med denne Udtalelse. Jeg vil ikke haabe, at det er mod bedre Vidende, endskønt det godt kunde se saadan ud. Jeg tror det imidlertid ikke. Det ærede Medlem har taget sit Udgangspunkt fra et Bnd hos os, der var blevet syg, og for hvilket det ærede Medlem var bleven Læge. Det forholder sig rigtigt, jeg har gentagne Gange under dette Buds Sygdom talt med det ærede Medlem om hendes Svaghed og spurgt ham, om han mente, der var noget at gøre, for at hun kunde faa sit Helbred igen. Det ærede Medlem svarede mig straks, at der var intet at gøre, det var umuligt, at hun igen kunde blive rask, det var Tuberkulose, hun led af, og den var saa langt fremskreden, at den var umulig at helbrede. Det eneste, det ærede Medlem den Gang mente, der var at gøre, var, at hun fik saa god Forplejning som muligt, og endvidere udtalte han, at det var jo ønskeligt at faa hende paa Hospitalet. Men det vilde hun ikke. Jeg gjorde, hvad jeg kunde, for at mildne paa de fattige Forhold, der vare i Hjemmet. Det har derfor forundret mig noget, at det ærede Medlem kan staa frem i denne Sal og sige, at der ikke blev gjort noget.

Det ærede Medlem udtalte sig jo meget skarpt. Jeg var ikke saa heldig at være til Stede i det Øjeblik og er heller ikke kommen i Besiddelse af det stenografiske Referat, men efter Bladene at dømme, og ogsaa efter de Udtalelser, jeg har hørt her i Salen, har han udtalt sig meget stærkt, idet han udtalte, at vi sultede vore Bude, naar de bleve syge, og kastede dem paa Gaden. Der staar i et Blad, som det ærede Medlem sikkert har læst, at vi sultede dem ihjel, naar de bleve syge eller gamle. Det forundrer mig noget, at det ærede Medlem er kommet til dette Resultat, at vi ere op-